

Твої нещасні кавалери...

Анатолій Клименко

Твої нещасні кавалери
Співмешкають, а не живуть.
І кров твою, таку гарячу,
Невпинно потихеньку п'ють.

Поета ж для всіх відома.
Він про болюче не кричить.
В холодну ніч гарячим серцем
Нема кому його зогріть.

Така вже доля у поета —
Шукать до неба вороття.
А на землі нема такої,
Щоб дати йому нове буття.

12.02.2018